

Prima instanță: A.Negru
Instanța de apel: A.Bostan, V.Negru, A.Pahopol

dosarul nr. 2r - 201/18

DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Oleg Sternioală
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către recurentul Alexandru Serbinovici,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 împotriva lui Alexandru Serbinovici cu privire la încasarea datoriei, și la cererea reconvențională a lui Alexandru Serbinovici împotriva Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 și Societatea pe Acțiuni „CET 2” (Societatea pe Acțiuni „Termoelectrică”) cu privire la constatarea acțiunilor pârâților ca practică agresivă și înșelătoare stabilită de Legea cu privire la protecția consumatorului și Directiva 2005/29/CE, repararea prejudiciului moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de către Alexandru Serbinovici, din motivul neîndeplinirii indicațiilor din încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 12 august 2014, reclamantul ÎMGFL nr. 13 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Serbinovici cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 13 pe numele pârâtului, S.A. „Termocom” în procedura falimentului a livrat energie termică.

Susține reclamantul că, odată cu deschiderea contului personal, pârâtul a acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL nr. 13, fapt care se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice. Mai mult decât atât, pârâtul nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică la acordul tacit cu privire la calitatea serviciilor prestate.

Afirmă reclamantul că, pârâtul nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 aprilie 2014 constituia suma în mărime de 3 796 lei și 08 bani pentru energia termică, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Cere reclamantul admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului Alexandru Serbinovici în beneficiul ÎMGFL nr. 13 a datoriei în mărime de 3 796 lei și 08 bani, cheltuielile de judecată și taxa de stat.

La 21 decembrie 2015, pârâtul Alexandru Serbinovici a depus cerere reconvențională împotriva ÎMGFL nr. 13 și S.A. „Termocom” (S.A. „CET 2”).

În motivarea cererii reconvenționale, Alexandru Serbinovici a invocat că ÎMGFL nr. 13 și S.A. „Termocom” (S.A. „CET 2”) nu sunt prestatori de servicii în sensul Legii cu privire la protecția consumatorului. Or, Legea cu privire la protecția consumatorului stabilește bazele juridice pentru protejarea de către stat a persoanelor în calitate lor de consumatori și transpune Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. L 149/22 din 11 iunie 2005.

Consideră Alexandru Serbinovici că, ÎMGFL nr. 13 și S.A. „Termocom” (S.A. „CET 2”) nu au dreptul de a încasa plăți pentru energia termică neutilizată deoarece ei nu o furnizează, din care motiv cerințele din cererea de chemare în judecată de bază sunt neîntemeiate și contravin acordurilor internaționale.

Totodată, Alexandru Serbinovici afirmă că ÎMGFL nr. 13 și S.A. „Termocom” (S.A. „CET 2”) au încălcat prevederile art. 3 al Legii cu privire la protecția consumatorilor care stipulează că, dacă acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte prevăd alte norme decât cele care se conțin în legislația națională cu privire la protecția consumatorilor, se aplică normele

acordurilor internaționale. Mai indică faptul că, ÎMGFL nr. 13 și S.A. „Termocom” (S.A. „CET 2”) au încălcat prevederile art. 10 pct. (6), (7), art. 11 din legea citată supra dar și prevederile art. 25 pct. (2), (4) al Legii cu privire la eficiența energetică.

Susține Alexandru Serbinovici că, la consumator, la primirea energiei termice pentru căldură și apă caldă, în conformitate cu prevederile enunțate supra, trebuie să fie instalat din contul prestatorului echipament tehnic individual de măsurare. Cu referire la aceasta, Alexandru Serbinovici s-a adresat în scris către ÎMGFL nr. 13 și S.A. „Termocom” (S.A. „CET 2”), însă a primit refuz în acest sens.

Indică Alexandru Serbinovici că, anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, în care se vorbește despre faptul că consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine) contravine prevederilor Legii privind protecția consumatorilor și nu are forță juridică, în conformitate cu art. 7 și 102 din Constituția Republicii Moldova. Astfel, consideră că în cazul dat plata în mărime de 20% nu este plata pentru serviciile consumate și se încasează ca un fel de impozit, ceea ce contravine prevederilor art. 58 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 Cod Fiscal.

Consideră Alexandru Serbinovici că, în condițiile în care plata pentru serviciul prestat nu este un impozit, iar cheltuielile ÎMGFL nr. 13 și S.A. „Termocom” (S.A. „CET 2”) nu sunt publice, consumatorii nu sunt obligați să participe la acestea.

Cere Alexandru Serbinovici respingerea acțiunii de bază, constatarea faptului că acțiunile pârâților privind impunerea sa la plata agentului termic nefolosit constituie o practică agresivă și înșelătoare conform prevederilor Legii privind protecția consumatorului și Directivei 2005/29/CE. Totodată, cere repararea prejudiciului moral prin încasarea în mod solidar din contul pârâților a sumei în mărime de 100 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, a fost admisă integral acțiunea inițială. A fost încasat din contul lui Alexandru Serbinovici în beneficiul ÎMGFL nr. 13, cu titlu de datorie suma în mărime de 3 796 lei și 08 bani și suma în mărime de 270 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu achitarea taxei de stat. A fost respinsă acțiunea reconvențională declarată de către Alexandru Serbinovici, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, a fost restituită cererea de apel depusă de către Alexandru Serbinovici împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, din motivul neîndeplinirii indicațiilor din încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016.

La 17 octombrie 2017, recurentul Alexandru Serbinovici a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, cerând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și restituirea cauzei spre judecarea apelului la instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 este neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de casare, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu încălcarea vădită a normelor de drept procedural.

Prin cererea din 09 octombrie 2017, recurentul Alexandru Serbinovici, a cerut repunerea în termenul pentru contestarea încheierii instanței de apel din 11 iulie 2017.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, instanța de recurs constată că, recursul împotriva încheierii instanței de apel din 11 iulie 2017, a fost declarat la 17 octombrie 2017, cu omiterea termenului legal prevăzut de art. 425 CPC.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, la 09 octombrie 2017, recurentul Alexandru Serbinovici, a depus cererea cu privire la repunerea în termen a recursului, invocând prevederile art. 116 CPC.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Prin prisma normei de drept citate, instanța de recurs constată că, la materialele dosarului civil nu se regăsește dovada recepționării încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, de către recurentul-apelant Alexandru Serbinovici. Astfel, în lipsa altor probe, instanța de recurs va reține poziția recurentului-apelant precum că, a luat cunoștință cu încheierea instanței de recurs la 04 octombrie 2017, și mai mult decât atât, la fila dosarului 234, Vol. II, există mențiunea recurentului-apelant precum că a primit copia încheierii recurate la 04 octombrie 2017, această împrejurare fiind apreciată ca motiv întemeiat de omitere a termenului prevăzut de art. 425 CPC, din care considerent instanța de recurs consideră necesar de a admite cererea de repunere în termen a recursului și de a-l repune pe Alexandru Serbinovici în termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 și restituirea cauzei spre rejudecare din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Din materialele dosarului civil rezultă că, la 29 aprilie 2016, recurentul-apelant Alexandru Serbinovici a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care a cerut admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și restituirea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată sau pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depus de către recurentul-apelant Alexandru Serbinovici și s-a comunicat ultimului despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 202 lei și 50 bani cât și a apelului motivat, fiindu-i acordat pentru aceasta un termen, până la 02 noiembrie 2016. (Vol. II, pag. 187-188)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, a fost restituită cererea de apel declarată de către Alexandru Serbinovici, pentru neînlăturarea neajunsurilor menționate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016. (Vol. II, f.d. 198-199)

La 26 decembrie 2016, recurentul-apelant Alexandru Serbinovici a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 16 noiembrie 2016, cerând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și restituirea cauzei la rejudecare.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017, a fost admis recursul declarat de către recurentul-apelant Alexandru Serbinovici și a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017. (Vol. II, f.d. 210-213)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, a fost restituită cererea de apel declarată de către Alexandru Serbinovici, din motivul neîndeplinirii indicațiilor din încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016.

Instanța de recurs precizează că, la materialele cauzei civile nu se regăsește dovada recepționării de către recurentul-apelant Alexandru Serbinovici, a încheierii

Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016, or, deși încheierea nominalizată a fost expediată cu aviz recomandat, aceasta a fost restituită de către Oficiul Poștal, cu mențiunea-nereclamat. (Vol. II, f.d. 192-193)

Mai mult decât atât, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 02 noiembrie 2016, se constată că recurentul-apelant nu a fost prezent la ședința de judecată și se confirmă că ultimul nu a recepționat încheierea din 02 septembrie 2016, din care motive a fost prelungit termenul de prezentare a apelului motivat, ședința de judecată fiind amânată pentru data de 16 noiembrie 2016. (Vol. II, f.d. 194)

În continuare, instanța de recurs precizează că, pentru ședința de judecată din 16 noiembrie 2016, recurentul-apelant Alexandru Serbinovici a fost înștiințat cu citație simplă (Vol. II, f.d. 195), iar confirmarea cu privire la recepționarea acestei citații, la materialele dosarului nu există. Prin urmare, în ședința de judecată din 16 noiembrie 2016, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (Vol. II, f.d. 196), recurentul-apelant nu s-a prezentat.

Astfel, Colegiul consideră ca fiind întemeiate argumentele recurentului-apelant Alexandru Serbinovici, precum că a fost în imposibilitate de a lichida neajunsurile stabilite prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016, or, într-adevăr nu a fost respectată procedura de expediere a încheierii instanței de apel, dar nici procedura de citare legală a lui Alexandru Serbinovici pentru ședința de judecată din 16 noiembrie 2016.

Instanța de recurs reține că, motivele expuse supra urmează a fi apreciate ca fiind circumstanță că, recurentul-apelant Alexandru Serbinovici nu a luat cunoștință cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2016.

Este de menționat și faptul că, la materialele dosarului lipsesc careva probe cu privire la recepționarea de către recurent a deciziei Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017, cât și cu privire la citarea recurentului pentru ședința instanței de apel din 11 iulie 2017, din care motive, consideră instanța de recurs că, recurentul ar fi fost în lipsa cunoștinței termenului necesității lichidării neajunsurilor invocate în încheierea instanței de apel.

În acest context, instanța de recurs menționează că, instanța de apel la emiterea încheierii din 11 iulie 2017, nu a ținut cont de circumstanțele enunțate supra, ceea ce urmează a fi calificat ca fiind o îngrădire a recurentului-apelant Alexandru Serbinovici de a-și valorifica drepturile procedurale conform normelor de drept în vigoare privind contestarea hotărârii judecătorești și în consecință ca o îngrădire a dreptului de acces liber la justiție prevăzut de art. 20 al Constituției Republicii Moldova și art. 6 al CEDO.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, argumentele invocate în recurs sunt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral încheierea instanței de apel, iar cauza a restitui instanței de apel.

În conformitate cu art. art. 116, 427 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite cererea lui Alexandru Serbinovici cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017.

Se repune Alexandru Serbinovici în termenul de declarare a recursului.

Se admite recursul declarat de către recurentul Alexandru Serbinovici.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 împotriva lui Alexandru Serbinovici cu privire la încasarea datoriei, și la cererea reconvențională a lui Alexandru Serbinovici împotriva Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 13 și Societatea pe Acțiuni „CET 2” (Societatea pe Acțiuni „Termoelectrică”) cu privire la constatarea acțiunilor pârâților ca practică agresivă și înșelătoare stabilită de legea privind protecția consumatorului și Directiva 2005/29/CE, repararea prejudiciului moral, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecători

Mihai Poalelungi

Oleg Sternioală

Mariana Pitic